

ЩОДО СПЕЦИФІКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ПІДТРИМКИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ ІННОВАЦІЙНИХ СТРУКТУР НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

У статті здійснено аналіз теоретичних і нормативних підходів до розуміння терміну «національна інноваційна система» і його змісту в Україні та ЄС, а також досліджені правові проблеми функціонування окремих видів інноваційних структур в Україні. Автором зроблено висновок, що в аспекті розвитку національної інноваційної системи особливого значення набуває позитивна взаємодія на регіональному рівні органів місцевого самоврядування та суб'єктів інноваційної системи.

Ключові слова: бізнес-інкубатор, місцеве самоврядування, науковий парк, національна інноваційна система, товариство з обмеженою відповідальністю.

Постановка проблеми. Сучасний інтенсивний розвиток національної інноваційної системи детермінує розширення форм взаємодії як між суб'єктами національної інноваційної системи, так і з іншими учасниками широкого кола правовідносин. В цьому аспекті привертає увагу важливість позитивної взаємодії на регіональному рівні органів місцевого самоврядування та суб'єктів інноваційної системи.

Стан дослідження. Питання сутності, формування, структури та правового регулювання національної інноваційної системи та інноваційних структур досліджували у свої працях як науковці-економісти, зокрема, Н. М. Буняк [1], В. Б. Буторіна [2], О. О. Ляховець, Є. В. Косован [3], так і науковці-правники: Ю. Є. Атаманова [4], С. В. Глібко [5], Є. А. Новіков, Л. В. Свідунова [6], А. В. Стріжкова [7] тощо. Наукові дослідження щодо розвитку інноваційної діяльності, форм взаємодії органів місцевої влади та суб'єктів національної інноваційної системи здійснювали С. В. Глібко [8, с. 57-64], І. Ю. Матюшенко, М. С. Пасмор [9] та інші.

Метою дослідження є аналіз теоретичних і нормативних підходів до розуміння терміна «національна інноваційна система» і його змісту в Україні та ЄС, дослідження правові проблеми функціонування окремих видів інноваційних структур в Україні, а також визначення найбільш поширених та ефективних форм такої взаємодії на регіональному рівні органів місцевого самоврядування та суб'єктів національної інноваційної системи.

Виклад основного матеріалу. Технологічний прогрес та розвиток інновацій сприяють створенню розгалуженої інноваційної системи як на світовому, так і на національному й регіональному рівнях.

У першу чергу, вважаємо за необхідне зосередити увагу на специфіці сутності та структурі національної інноваційної системи (далі – НІС).

На сьогоднішній день єдиного визначення терміну НІС не існує.

На міжнародному рівні поширеним є визначення цієї правовій категорії, надане Бенгт-Оке Ландваллем, який розуміє її як організації та установи, що беруть участь у дослідженні – такі як, відділи досліджень і розробок, технологічні інститути та університети. [10, с. 13]

В законодавстві України визначено, що НІС є сукупністю законодавчих, структурних і функціональних компонентів (інституцій), які задіяні у процесі створення та застосування наукових знань та технологій і визначають правові, економічні, організаційні та соціальні умови для забезпечення інноваційного процесу. [11]

Як впливає з вищевикладеного, основою НІС є його структурні елементи.

Відповідно до Концепції розвитку національної інноваційної системи вона складається з розгалуженої мережі підсистем, однією з яких є інноваційна інфраструктура, що включає в себе інноваційну інфраструктуру, виробничо-технологічну, фінансову, інформаційно-аналітичну та експертно-консалтингову складову, а також з технополіси, технологічні та наукові парки, інноваційні центри та центри трансферу технологій, бізнес-інкубатори та інноваційні структури інших типів; інформаційні мережі науково-технічної інформації, експертно-консалтингові та інжинірингові фірми, інституційні державні та приватні інвестори. На сьогодні в Україні діє значна кількість таких інноваційних структур. Вважаємо за

доцільне зосередити увагу на такий найбільш розповсюджених формах інноваційних структур як наукові парки, бізнес-інкубатори та інноваційні центри.

На офіційному сайті Міністерства освіти та науки України зареєстровано 26 наукові парки. [12] Натомість, у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (далі - ЄДР) міститься інформація щодо 25 юридичних осіб з назвою «Науковий парк», з яких 17 функціонують у формі товариств з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ).

Бізнес-інкубатори, зазвичай, створюються на базі наукових парків та інших інноваційних структур і виконують функції з матеріально-технічного забезпечення розвитку інновацій та створення малих та середніх підприємств. Однак, у функціонуванні даної структури спостерігається превалювання іншої організаційно-правової форми – громадська організація (24 суб'єкта з 46), в той час коли як суб'єкти господарювання реєстровані лише 6 бізнес-інкубаторів.

Одним з найбільш поширених видів інноваційної інфраструктури є інноваційні центри. В ЄДР зареєстровано близько 70 суб'єктів, з яких 40 функціонують у формі ТОВ, 13 – громадських організацій, 11 – приватних підприємств. Крім того, спостерігаються поодинокі факти функціонування інноваційних центрів як акціонерних товариств, державних підприємств, колективних та дочірніх підприємств, а також підприємств, заснованих на власності об'єднання громадян.

Таким чином, можна стверджувати, що інноваційні структури створюються, переважно, у організаційно-правовій формі ТОВ.

На нашу думку, це пов'язано з низкою переваг організаційного та правового характеру, які можуть використовувати такі суб'єкти, здійснюючи свою спеціалізовану діяльність. Зокрема, серед переваг створення інноваційних структур у організаційно-правовій формі ТОВ можливо назвати наступні.

1. Порядок формування статутного капіталу та види вкладів учасників. Так, відповідно до ст. 13 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» вкладом учасника товариства можуть бути гроші, цінні папери, інше майно, якщо інше не встановлено законом. Така норма створює розширене коло можливостей складу статутного капіталу, що забезпечує належне функціонування інноваційної структури.

2. Порядок передачі дивідендів у державні структури.

3. Специфіка відповідальності. Відповідно до ст. 3 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» товариство несе

відповідальність за своїми зобов'язаннями всім належним йому майном. Товариство не відповідає за зобов'язаннями своїх учасників.

Разом з тим, специфіка діяльності інноваційних структур зумовлює вплив на них таких нормативно-правових актів як Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав» від 10 вересня 2003 р. № 1440 та Національного стандарту № 4 «Оцінка майнових прав інтелектуальної власності» від 3 жовтня 2007 р. № 1185.

Таким чином можна зробити висновок, що найбільш поширеною організаційно-правовою формою інноваційних структур в Україні є товариство з обмеженою відповідальністю. Це пов'язано, із законодавчо передбаченою можливістю формування статутного капіталу із широкого кола майнових джерел, можливістю ефективної передачі дивідендів до державних структур, в тому числі закладів вищої освіти, на базі яких вони, переважній кількості випадків, створюються, а також специфікою відповідальності за невиконання або неналежне виконання зобов'язань.

Щодо підтримки органами місцевого самоврядування вищезазначених інноваційних структур та інноваційної діяльності в цілому необхідно, зазначити наступне.

На сучасному етапі розвитку національного законодавства спостерігається розширення нормативного регулювання інноваційної діяльності та засобів розвитку суб'єктів національної інноваційної системи.

Так, відповідно до ст. 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон України «Про МС») місцеве самоврядування в Україні здійснюється, зокрема, на принципах поєднання місцевих і державних інтересів, та державної підтримки та гарантії місцевого самоврядування. реалізація таких принципів, здійснюється серед іншого і сфері підтримки інноваційної діяльності.

У даній роботі зупинимось на такому аспекті діяльності органів місцевого самоврядування як сприяння розвитку інновацій та суб'єктів національної інноваційної системи на регіональному рівні.

На нормативному рівні дана галузь врегульована низкою законів та підзаконних нормативно-правових актів.

Так, відповідно до Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» (далі – Закон України «Про пріоритетні напрями») ними визнаються науково і економічно обґрунтовані та визначені відповідно до цього Закону напрями провадження інноваційної діяльності, що спрямовані на забезпечення економічної безпеки держави, створення високотехнологічної конкурентоспромож-

ної екологічно чистої продукції, надання високоякісних послуг та збільшення експортного потенціалу держави з ефективним використанням вітчизняних та світових науково-технічних досягнень. Пріоритетні напрями інноваційної діяльності поділяються на стратегічні та середньострокові пріоритетні напрями. Останні, у свою чергу, поділяються на напрями загальнодержавного, галузевого та регіонального рівня.

Саме середньострокові пріоритетні напрями регіонального рівня найбільш щільно пов'язані з реалізацією органами місцевого самоврядування своїх повноважень. Відповідно до ч. 7 ст. 5 Закону України «Про пріоритетні напрями» середньострокові пріоритетні напрями регіонального рівня затверджуються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, місцевими радами за поданням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій на основі стратегічних пріоритетних напрямів, середньострокових пріоритетних напрямів загальнодержавного рівня з урахуванням прогнозу економічного і соціального розвитку відповідного регіону.

Середньострокові пріоритетні напрями регіонального рівня реалізуються шляхом формування та виконання регіональних, місцевих інноваційних програм та окремих інноваційних проектів.

Обсяги коштів, що спрямовуються на реалізацію пріоритетних напрямів регіонального рівня, щорічно визначаються відповідними бюджетами, у тому числі з урахуванням статті 105 Бюджетного кодексу України. Для реалізації середньострокових пріоритетних напрямів державою запроваджуються заходи щодо:

1) розвитку інноваційної інфраструктури (інноваційних центрів, технологічних парків, наукових парків, технополісів, інноваційних бізнес-інкубаторів, центрів трансферу технологій, інноваційних кластерів, венчурних фондів тощо);

2) першочергового розгляду заявок на винаходи, що відповідають середньостроковим пріоритетним напрямам загальнодержавного рівня;

3) прямого бюджетного фінансування та співфінансування;

4) відшкодування відсоткових ставок за кредитами, отриманими суб'єктами господарювання у банках;

5) часткової компенсації вартості виробництва продукції;

6) кредитів за рахунок коштів державного бюджету, кредитів (позик) і грантів міжнародних фінансових організацій, залучених державою або під державні гарантії;

7) субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам;

8) податкових, митних та валютних преференцій.

В якості прикладу реалізації наведених вище положень законодавства можна навести Міську програму інноваційної та інвестиційної діяльності та іміджевих проектів на 2017-2020 роки, затверджену Рішенням Харківської міської ради від 21.12.2016 № 490/16[13]. Даний акт посилається на Стратегію розвитку міста Харкова до 2020 року та декларує появу окремих проектів та конкурсів, спрямованих на розвиток інновацій.

Варто зазначити, що відповідальним виконавцем програм підтримки інноваційного розвитку є Управління інноваційного розвитку та іміджевих проектів Департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської міської ради.

Відповідно до Кошторису витрат на виконання Міської програми інноваційної та інвестиційної діяльності та іміджевих проектів на 2017-2020 роки за рахунок коштів бюджету міста Харкова на 2018 рік, затвердженої Рішенням Харківської міської ради від 20.12.2017 № 922/17 [14] на організацію і проведення семінарів, круглих столів, нарад, конференцій, виставок, форумів, презентацій, у тому числі заходів міжнародного рівня та інших заходів, спрямованих на розвиток і просування інвестиційних та інноваційних можливостей міста і залучення коштів іноземних та вітчизняних інвесторів до розвитку економічного потенціалу міста Харкова було виділено майже 3 млн. грн. із загального фонду місцевого бюджету, а на фінансову підтримку при розробці актуальних для громади та бізнесу міста Харкова інноваційних, інвестиційних і грантових проектів, часткове їх фінансування та супровід було виділено 1 млн. грн.

Разом з тим, аналіз даного Кошторису дає змогу зробити висновок, що фінансування інновацій в м. Харкові з місцевого бюджету здійснюється виключно з загального фонду і загальна сума такого фінансування на 2018 рік складала майже 8 млн. грн. Це дає змогу стверджувати, що в м. Харкові є доволі значний потенціал для фінансування розвитку інновацій.

Висновки. Аналіз структури НІС в Україні дає можливість стверджувати, що найбільш поширеною організаційно-правовою формою діяльності інноваційних структур є товариства з обмеженою відповідальністю, що за допомогою низки позитивних факторів сприяє забезпеченню їх ефективного функціонування та виконанню покладених функцій та завдань. Реалізація законодавства України про розвиток інновацій, а також взаємодія між органами місцевого самоврядування та суб'єктами національної іннова-

ційної системи здійснюються, переважно, на рівні фінансування окремих проектів, шляхом проведення конкурсів та надання грантів. Аналіз актів Харківської міської ради дає змогу констатувати високий рівень перспективності розвитку інновацій у м. Харкові. Разом з тим, спостерігається розподіл фінансування проектування та проведення заходів спрямованих обговорення інноваційного розвитку територіальної громади, та створення й реалізації новітніх інноваційних винаходів та проектів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Буняк Н. М. Сутність національної інноваційної системи. *Ефективна економіка*. 2011. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=633>.
2. Буторіна В. Б. Теоретичні підходи до формування національної інноваційної інфраструктури. 2013. С. 101–108. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vkpnuen_2013_8_28.pdf
3. Ляховець О. О., Косован Є. В. Національні інноваційні системи в глобальній економіці. Наукова праця. *Економіка*. 2013. Вип. 273. Т. 285. С. 16 – 19.
4. Атаманова Ю. Є. Участие в хозяйственных обществах правами промышленной собственности: правовые проблемы передачи инновационного продукта: монографія. Харків, 2004. 208 с.
5. Глібко С. В. Правове регулювання наукового парку як суб'єкта національної інноваційної системи. *Право та інновації*. 2017. Т. 2. № 4. С. 15-27.
6. Новіков Є. А., Свідунова Л. В. Правовий статус бізнес-інкубаторів і акселераторів як форма підтримки інноваційних проектів: досвід Польщі. *Інноваційна система та інформаційні технології в сучасній науці*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, м. Київ, 20 жовт. 2017 р.) / редкол.: С. В. Глібко, О. Д. Крупчан, С. А. Бука. Харків : Право, 2017. 240 с. С. 85 – 90.
7. Стріжкова А. В. Пропозиції господарсько-правового забезпечення стимулювання розвитку бізнес-інкубаторів. *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів*: матеріали круглого столу (м. Харків, 8 червня, 2018 р.). Харків : Право, 2018. С. 123 – 128
8. Глібко С. В. Правове регулювання випуску і реалізації високотехнологічної продукції в Україні. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: матеріали круглого столу (м. Харків, 25 трав. 2018 р.) / редкол.: М.П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків : Право, 2018. 280 с.
9. Матюшенко І. Ю., Глібко С. В., Пасмор М. С. Практичні аспекти визначення високотехнологічних галузей і продукції в Україні. *Соціальна економіка*. 2018. Вип. 55. С. 37-49.
10. Lundvall B. A. National Innovation Systems: Towards a Theory of Innovation and Interactive Learning / B. A. Lundvall. London : Pinter Publishers, 1992. URL: https://books.google.com.ua/books?id=iDXGwacw-4oC&pg=PA43&hl=uk&source=gbs_toc_r&cad=4#v=onepage&q=Organizations%20&f=false
11. Концепція розвитку національної інноваційної системи : схвалена розпорядженням Кабінету міністрів України від 17.06.2009 р. № 680-р. *Офіційний вісник України*. 2009. № 47. Ст. 1593. С. 533.
12. Офіційний сайт Міністерства освіти та науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/nauka/innovacijna-diyalnist-ta-transfer-tehnologij/naukovi-parki>.
13. Міська програма інноваційної та інвестиційної діяльності та іміджевих проектів на 2017-2020 роки: затв. рішенням Харківської міської ради від 21.12.2016 р. № 490/16. URL: <http://kharkiv.rocks/reestr/665675>.
14. Кошторис витрат на виконання Міської програми інноваційної та інвестиційної діяльності та іміджевих проектів на 2017-2020 роки за рахунок коштів бюджету міста Харкова на 2018 рік: затв. рішенням Харківської міської ради від 20.12.2017 р. № 922/17. URL: <http://kharkiv.rocks/reestr/667080>.

REFERENCES

1. Buniak, N. M. (2011). Sutnist natsionalnoi innovatsiinoi systemy. *Efektivna ekonomika - Efficient economy*, No. 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=633> [in Ukrainian].
2. Butorina, V. B. (2013). Teoretychni pidkhody do formuvannia natsionalnoi innovatsiinoi infrastruktury. P. 101–108. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vkpnuen_2013_8_28.pdf [in Ukrainian].
3. Liakhovets, O. O., Kosovan, Ye. V. (2013). Natsionalni innovatsiini systemy v hlobalnii ekonomitsi. *Naukova pratsia. Ekonomika – Economy, issue. 273, Vol. 285, 16 – 19* [in Ukrainian].

4. Atamanova, Yu. E. (2004). Uchastiye v khozyaystvennykh obshchestvakh pravami promyshlennoy sobstvennosti: pravovyye problemy peredachi innovatsionnogo produkta. Kharkiv [in Russian].
5. Hlibko, S. V. (2017). Pravove rehulivannia naukovooho parku yak subiekta natsionalnoi innovatsiinoi systemy. *Pravo ta innovatsii – Law and innovation, Vol. 2, 4, 15-27* [in Ukrainian].
6. Novikov, Ye. A., Cvidunova, L. V. (2017). Pravovyi status biznes-inkubatoriv i akseleratoriv yak forma pidtrymky innovatsiinykh proektiv: dosvid Polshchi. *Innovatsiina systema ta informatsiini tekhnolohii v suchasni nautsi: materialy Vseukr. nauk.-prakt. konf. (m. Kharkiv, m. Kyiv, 20 zhovt. 2017 r.) – Innovative system and information technologies in modern science: Proceedings of the All-Ukrainian Scientific and Practical Conference / S.V. Hlibko, O. D. Krupchan, S. A. Buka. Kharkiv : Pravo. 85 – 90* [in Ukrainian].
7. Strizhkova A. V. (2018). Propozytsii hospodarsko-pravovoho zabezpechennia stymulivannia rozvytku biznes-inkubatoriv. *Pravova nauka ta innovatsiina diialnist v umovakh yevrointehratsiinykh protsesiv: materialy kruhloho stolu (m. Kharkiv, 8 chervnia, 2018 r.) – Legal science and innovation in the context of European integration processes. Kharkiv : Pravo. 123 – 128* [in Ukrainian].
8. Hlibko, S. V. (2018). Pravove rehulivannia vypusku i realizatsii vysokotekhnolohichnoi produktsii v Ukraini. *Ekonomiko-pravovi problemy rozvytku ta spriannia hospodarskii diialnosti v suchasnykh umovakh: materialy kruhloho stolu (m. Kharkiv, 25 trav. 2018 r.) – Economic and legal problems of development and promotion of economic activity in modern conditions / M. P. Kucheriavenko, O. O. Dmytryk, S. V. Hlibko. Kharkiv : Pravo, 280* [in Ukrainian].
9. Matiushenko, I.Yu., Hlibko, S.V., Pasmor, M.S. (2018). Praktychni aspekty vyznachennia vysokotekhnolohichnykh haluzei i produktsii v Ukraini. *Sotsialna ekonomika – Social economy, issue 55, 37-49* [in Ukrainian].
10. Lundvall, B. A. National Innovation Systems: Towards a Theory of Innovation and Interactive Learning / B. A. Lundvall. London : Pinter Publishers, 1992. URL: https://books.google.com.ua/books?id=iDXGwacw-4oC&pg=PA43&hl=uk&source=gbs_toc_r&cad=4#v=onepage&q=Organizations%20&f=false [in English].
11. Kontsepsiia rozvytku natsionalnoi innovatsiinoi systemy : skhvalena rozporiadzhenniam Kabinetu ministriv Ukrainy vid 17.06.2009 r. № 680-r. (2009). *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy – Official Gezette of Ukraine, 47. art. 1593* [in Ukrainian].
12. Ofitsiinyi sait Ministerstva osvity ta nauky Ukrainy. URL: <https://mon.gov.ua/ua/nauka/innovacijna-diyalnist-ta-transfer-tehnologij/naukovi-parki> [in Ukrainian].
13. Miska prohrama innovatsiinoi ta investytsiinoi diialnosti ta imidzhevykh proektiv na 2017-2020 roky : zatv. rishenniam Kharkivskoi miskoi rady vid 21.12.2016 r. № 490/16. (2016). URL: <http://kharkiv.rocks/reestr/665675> [in Ukrainian].
14. Koshtorys vytrat na vykonannia Miskoi prohramy innovatsiinoi ta investytsiinoi diialnosti ta imidzhevykh proektiv na 2017-2020 roky za rakhunok koshtiv biudzhetu mista Kharkova na 2018 rik : zatv. rishenniam Kharkivskoi miskoi rady vid 20.12.2017 r. № 922/17. (2017). URL: <http://kharkiv.rocks/reestr/667080> [in Ukrainian].

ЗАВАДСКАЯ А. Т.

младший научный сотрудник

НИИ правового обеспечения инновационного развития НАПрН Украины

КАСАТЕЛЬНО СПЕЦИФИКИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ И ПОДДЕРЖКИ НА РЕГИОНАЛЬНОМ УРОВНЕ ИННОВАЦИОННЫХ СТРУКТУР НАЦИОНАЛЬНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ В УКРАИНЕ

В статье осуществлен анализ теоретических и нормативных подходов к пониманию термина «национальная инновационная система» и его содержанию в Украине и ЕС, а также исследованы правовые проблемы функционирования отдельных видов инновационных структур в Украине. Автором сделан вывод, что в аспекте развития национальной инновационной системы особое значение приобретает положительное взаимодействие на региональном уровне органов местного самоуправления и субъектов инновационной системы.

Ключевые слова: бизнес-инкубатор, местное самоуправление, научный парк, национальная инновационная система, общество с ограниченной ответственностью.

ZAVADSKA A. T.

Junior Researcher of Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development of National Academy of Law Sciences of Ukraine

ABOUT THE SPECIFICS OF FUNCTIONING AND SUPPORT AT THE REGIONAL LEVEL OF INNOVATIVE STRUCTURES OF THE NATIONAL INNOVATION SYSTEM IN UKRAINE

Problem setting . The modern intensive development of the national innovation system determines the expansion of forms of interaction both between the subjects of the national innovation system and with other participants in a wide range of legal relationships. In this respect, the importance of positive interaction at the regional level of local self-government bodies and actors of the innovation system.

Analysis of recent researches and publications . The issues of essence, formation, structure and legal regulation of the national innovation system and innovative structures were explored in their works as scientist-economists, such as N.M Bunyak, V.B Butorina, O.O Lyakhovets, E.V Kosovan, and legal scholars: Yu. E. Atamanova, S. V Hlibko, E. A Novikov, L. V Tsindenova, A. V. Strizhkov. Scientific researches on development of innovative activity, forms of interaction of local authorities and subjects of national innovation system were carried out by S.V Glibko, I. Yu. Matyushenko, M.S Pasmore and other.

Target of research . The purpose of the study is to analyze theoretical and regulatory approaches to understanding the term «national innovation system» and its content in Ukraine and the EU, to study the legal problems of the functioning of certain types of innovation structures in Ukraine, as well as to identify the most common and effective forms of such interaction at the regional level of local authorities self-government and subjects of the national innovation system.

Article's main body . Innovative infrastructures primarily operate in the form of a limited liability company. This is due to the presence of a number of advantages in the creation and activities of such legal entities.

Regarding regional support for innovation, the following should be noted. To date, there has been a distribution of funding for the design and implementation of activities aimed at discussing the innovative development of the territorial community, and the creation and implementation of new innovative inventions and projects.

Conclusions and prospects for the development. Implementation of the legislation of Ukraine on development of innovations, as well as interaction between local self-government bodies and subjects of the national innovation system are carried out mainly at the level of financing of individual projects, through tenders and grants. The analysis of Kharkiv City Council acts shows that the prospect of innovation development in Kharkiv is high.

Keywords: business incubator, innovation center, science park, national innovation system, limited liability company.

Завадська А. Т. Щодо специфіки функціонування та підтримки на регіональному рівні інноваційних структур Національної інноваційної системи в Україні. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2019. № 2 (13). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2019/12/Zavadaska13.pdf>.